Toruń, dnia 15 lipca 1936 r.

POMORSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr. 16.

T R E Ś Ć:

DZIAŁ URZĘDOWY:

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

DZIAŁ URZĘDOWY.

213.

Ogłoszenie Wojewody Pomorskiego

z dnia 22 czerwca 1936 r.

o zatwierdzeniu statutu spółki rybackiej jeziorowej Rządz.

Podaję do wiadomości, że decyzją z dnia 22 czerwca 1936 r. Nr. RR 47/88/36 wydaną na mocy art. 39 i 40 ustawy o rybołówstwie z dnia 7 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 357) został zatwierdzony statut spółki rybackiej jeziorowej Rządz, obejmującej obszar wody otwartej obwodu rybackiego jezioro Rządz na strudze Maruszy (Mniszek) Nr. 4, ustalonego orzeczeniem Wojewody Pomorskiego z dnia 29 maja 1935 r. Nr. RR 47/111 (Pom. Dz. Woj. Nr. 12, poz. 125).

Przez zatwierdzenie statutu spółki orzeczono równocześnie o utworzeniu z wymienionego obwodu rybackiego obwodu własnego spółki.

Nr. RR 47/88/36.

Za Wojewodę:
(—) Inż. Sztekiel,
Naczelnik Wydziału Rolnictwa
i Reform Rolnych.

214.

Ogłoszenie Wojewody Pomorskiego

z dnia 22 czerwca 1936 r.

o zatwierdzeniu statutu spółki rybackiej jeziorowej Skarlin.

Podaję do wiadomości, że decyzją z dnia 22 czerwca 1936 r. Nr. RR 77/103 wydaną na mocy art. 39 i 40 ustawy o rybołówstwie z dnia 7 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 357) został zatwierdzony statut spółki rybackiej jeziorowej Skarlin, obejmującej obszar wody otwartej obwodu rybackiego jezioro Skarlińskie na strudze Bachotek Nr. 1, ustalonego orzeczeniem Wojewody Pomorskiego z dnia 25 czerwca 1934 r. Nr. RR 77/18 (Pom. Dz. Woj. Nr. 14, poz. 162).

Przez zatwierdzenie statutu spółki orzeczono równocześnie o utworzeniu z wymienionego obwodu rybackiego obwodu własnego spółki.

Nr. RR 77/103/34.

Za Wojewodę:
(—) Inż. Sztekiel,
Naczelnik Wydziału Rolnictwa
i Reform Rolnych.

215.

Ogłoszenie Wojewody Pomorskiego

z dnia 7 lipca 1936 r.

w sprawie przeciętnych zarobków miesięcznych pracowników rolnych oraz drobnych producentów rolnych i członków ich rodzin.

Na podstawie art. 16 ustęp 2 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznem (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 396) oraz rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 30 października 1935 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych o określeniu wartości naturaljów, wchodzących w skład zarobku pracowników rolnych (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 514) oraz §§ 1 i 10 instrukcji Ministra Opieki Społecznej z dnia 30 października 1935 r. wydanej w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie sposobu ustalenia przeciętnych zarobków pracowników rolnych (Monitor Polski z dnia 6 listopada 1935 r. Nr. 255, poz. 302) ustalam dla obszaru województwa pomorskiego przeciętne zarobki miesięczne dla pracowników rolnych jak niżej w tabeli.

Wojewoda:
(—) Kirtiklis.

Grupa	Wyszczególnienie pracowników rolnych	Przeciętny zarob. mies. za czas od 1. 4. 36 r. do 31. 3. 37 r.
		złotych
I	Wszyscy pracownicy rolni w wieku od lat 16 włącznie. Członkowie rodzin drobnych producentów rolnych w wieku do 16 lat włącznie.	21,—
	Wszystkie pracownice rolne w wieku do lat 16 włącznie. Członkinie rodzin drobnych producentów rolnych w wieku do lat 16 włącznie.	21,
II	Wszyscy pracownicy rolni w wieku od 16 do 18 lat włącznie. Członkowie rodzin drobnych producentów rolnych w wieku od 16 do 18 lat włącznie.	31,—
	Wszystkie pracownice rolne w wieku od 16 do 18 lat włącznie. Członkinie rodzin drobnych producentów rolnych w wieku od 16 do 18 lat włącznie.	31,—
III	Wszyscy pracownicy rolni w wieku od 18 do 25 lat włącznie z wyjątkiem wykazanych w grupie IV. i V. Członkowie rodzin drobnych producentów rolnych w wieku od 18 do 25 lat włącznie.	50,—
	Wszystkie pracownice rolne w wieku ponad 18 lat. Członkinie rodzin drobnych producentów rolnych w wieku ponad 18 lat.	36,—
IV	Ordynarjusze w wieku powyżej 21 lat. Wszyscy pracownicy rolni i członkowie rodzin drobnych producentów rolnych — w wieku powyżej 25 lat, z wyłączeniem wskazanych w grupie V. Wszyscy drobni producenci rolni bez względu na wiek i płeć.	69,—
V	Rzemieślnicy w gospodarstwach rolnych, dozorcy gospodarczy — wszyscy w wieku powyżej 21 lat.	78,—

U w a g a: Straż leśna powyższem zryczałtowaniem zarobków nie jest objęta.

216.

Ogłoszenie Wojewody Pomorskiego

z dnia 9 lipca 1936 r.

w sprawie sprzedaży drewna na budowę publicznych szkół powszechnych.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 648) oraz pisma okólnego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dn. 6 czerwca 1936 r. Nr. SF 20-196-6 (Dz. Urz. M. S. W. Nr. 16, poz. 108) ogłaszam tekst zarządzeń Dyrekcji Naczelnej Lasów Państwowych z dnia 30. IV. 1936 r. i z dnia 2. V. 1936 r. w sprawie nowych warunków sprzedaży drewna na budowę szkół powszechnych.

Za Wojewodę:
(—) M. Zakrzewski,
Naczelnik Wydziału.

Ministerstwo Rolnictwa
i Reform Rolnych

Dyrekcja Naczelna Lasów
Państwowych

Warszawa,
dnia 30 kwietnia 1936 r.

Znak sprawy: E. H. 1-6164/65.

Sprawa: Sprzedaż drewna
na budowę publicznych
szkół powszechnych.

Na podstawie uchwały Komitetu Ekonomicznego Ministrów z dnia 7 kwietnia 1936 r. Dyrekcja Naczelna Lasów Państwowych upoważnia Dyrekcję do uskuteczniania kredytowej sprzedaży drewna samorządom terytorjalnym na budowę publicznych szkół powszechnych w ciągu trzech państwowych okresów budżetowych, liczonych od 1 kwietnia 1936 r.

Przy zawieraniu tranzakcyj należy przestrzegać następujących warunków.

1. Sprzedaż może obejmować drewno okrągłe, materjały ciosane i tarte.

2. Tranzakcje winny być zawierane przez samorządy z najbliższemi Nadleśnictwami, Tartakami lub też z Dyrekcją Lasów Państwowych, jeżeli będzie to bardziej celowe z uwagi na objęcie dostawą kilku Nadleśnictw, względnie Tartaku i Nadleśnictwa.

W pierwszym rzędzie winna Dyrekcja uwzględniać zapotrzebowanie gmin wiejskich, położonych w pobliżu Nadleśnictwa, a następnie zgłoszenia samorządów miejskich.

3. Drewno będzie sprzedawane w miarę posiadanych zapasów po cenach handlowych, obowiązujących w dniu zawarcia tranzakcji w danem Nadleśnictwie lub Tartaku loco las lub skład tartaku, zmniejszonych o 33% co winno być uwidocznione w asygnacjach oraz w fakturach, wystawionych dla samorządów.

4. Spłata należności z tytułu każdej tranzakcji kredytowej winna być dokonana w ten sposób, że instytucja samorządowa zapłaci przy odbiorze drewna 10% ceny po zastosowaniu ulgi 33%, o ile to będzie drewno okrągłe, zaś 20% ceny ulgowej o ile nabyła ona materjał tarty lub ciosany. Resztę należności należy rozłożyć na pięć równych rocznych rat, z których pierwsza będzie płatna najpóźniej do dnia 1 lipca roku budżetowego (liczonego od dnia 1 kwietnia do 31 marca) następującego po pobraniu drewna, a następne cztery w równych ratach rocznych, płatnych najpóźniej do dnia 1 kwietnia każdego roku. W wypadkach, szczególnie zasługujących na uwzględnienie, Dyrekcja może rozłożyć należność na więcej, aniżeli pięć rat rocznych, jednak nie więcej jak na 10 raz rocznych, przyczem wratość tranzakcyj, których spłata rozłożona będzie na więcej aniżeli pięć lat, nie może przekraczać 10% ogólnej wartości zawartych przez Dyrekcję tranzakcyj.

5. Udzielony kredyt będzie oprocentowany w wysokości 3% w stosunku rocznym, przyczem odsetki należy liczyć od początku okresu budżetowego (od dnia 1 kwietnia), następującego po dokonaniu tranzakcji kredytowej.

6. Zapłacenie skredytowanej należności winno być zabezpieczone w jeden z następujących sposobów: a) samorządy wystawią weksle gwarancyjne in blanco, wraz z odpowiedniemi deklaracjami o ich wypełnianiu przez Administrację Lasów Państwowych w razie niezapłacenia przez samorząd przypadających w ustalonym terminie raty; b) skredytowana należność za drewno od samorządów, którym Administracja Lasów Państwowych płaci podatki komunalne, może być zarachowana na poczet tych podatków na podstawie odpowiednich oświadczeń, złożonych przez samorządy; c) samorządy, które nie mają należności podatkowych od Administracji Lasów Państwowych, mogą upoważnić Urzędy Skarbowe do przekazywania organom tej Administracji należnych kwot z sum, wpływających na ich konto z pobieranych dodatków komunalnych do podatków państwowych, ewentualnie złożą zobowiązania powiatowego związku samorządowego do spłacenia należności za drewno.

Przy zawieraniu tranzakcji organa Administracji Lasów Państwowych winny ustalić najbardziej właściwą i możliwą w danym wypadku dla samorządu formę zabezpieczenia z pośród wymienionych wyżej gwarancyj uiszczenia należności.

7. Sprzedaż drewna na omówionych warunkach będzie dokonywana, jak podano wyżej, w ciągu trzech okresów budżetowych, a mianowicie:

1) od dnia 1. IV. 1936 r. do dnia 31. III. 1937 r.
2) „ „ 1. IV. 1937 r. „ „ 31. III. 1938 r.
3) „ „ 1. IV. 1938 r. „ „ 31. III. 1939 r.

Skredytowana należność za drewno, licząc według pełnych cen handlowych, w każdym z okresów budżetowych nie może przekraczać dla całej Administracji Lasów Państwowych sumy 3.000.000 złotych. Na okres od dnia 1. IV. 1936 r. do dnia 31. III. 1937 r. Dyrekcja Naczelna przeznacza z wymienionej sumy następujące kwoty:

dla D. L. P.	w Białowieży	— 250.000 zł.
„	we Lwowie	— 450.000 „
„	w Łucku	— 450.000 „
„	w Poznaniu	— 100.000 „
„	w Radomiu	— 400.000 „
„	w Siedlcach	— 550.000 „
„	w Toruniu	— 100.000 „
„	w Warszawie	— 350.000 „
„	w Wilnie	— 350.000 „

Po nadesłaniu przez Dyrekcję sprawozdań z dokonanych tranzakcyj i dalszych zapotrzebowań do 31. III. 1937 r., Dyrekcja Naczelna dokona w razie potrzeby przesunięć w powyższym podziale.

Sprawozdanie, osobno z dokonanych tranzakcyj i osobno z dalszych zapotrzebowań winny być przedstawione w terminie do dnia 1 lipca br. według wzoru, zamieszczonego w punkcie 9-ym niniejszego zarządzenia.

O ile zapotrzebowanie samorządu byłoby większe, Dyrekcja Naczelna będzie mogła rozważyć kwestję wydatku drewna na wartość powyżej 3 miljonów złotych na poczet następnego roku budżetowego. Odpowiednie wnioski winny Dyrekcje przedstawić we wspomnianym sprawozdaniu. Przekroczenie ustalonych kwot nie może być dokonane bez

uprzedniej aprobaty Dyrekcji Naczelnej, która będzie uwzględniała jedynie wypadki szczególnie ważne.

8. Ulga w wysokości 33% od cen handlowych winna być zastosowana również do sprzedaży, dokonywanych przed dniem 1-go kwietnia 1936 r., na podstawie zarządzenia Dyrekcji Naczelnej z dnia 6 grudnia 1935 r. zn. spr. E. H. i — 6164/286. Wartość drewna, objętego wspomnianemi tranzakcjami należy zaliczyć na poczet pierwszego okresu t. j. od dnia 1. IV. 1936 r. do 31. III. 1937 r. — W związku z zastosowaniem ulgi nie może ulec obniżeniu wysokość pierwszej raty w zawartych tranzakcjach, zmniejszone zaś winny być odpowiednio wszystkie raty następne.

9. W terminach do dnia 1. III. 1937 r. i 1. III. 1938 r. winny Dyrekcje przedstawić zestawienia zapotrzebowań samorządów na materjały drzewne do budowy szkół, wraz ze swojemi wnioskami w tej sprawie. Na podstawie tych wykazów Dyrekcja Naczelna będzie dokonywała corocznie przydziału odpowiednich kwot. W tych samych terminach Dyrekcje będą nadsyłały sprawozdania z dokonanych w ubiegłym okresie sprzedaży drewna dla samorządów do budowy szkół. Wymienione zestawienia zarówno z dokonanych tranzakcyj, jak i zapotrzebowań na przyszły okres, należy sporządzać według poniższego wzoru.

Jednostka A. L. P.	Instytucja samorządowa pobierająca drewno	Ilość drewna				Wartość drewna	
		okrągłe	ciosane	tarte	razem	według cen cennika handlowego	po zastosowaniu 33% zniżki cen
		mtr. sześcien.					

W sprawie trybu prowadzenia rozrachunków z tytułu sprzedaży drewna na budowę szkół powszechnych nastąpi oddzielne zarządzenie.

Równocześnie Dyrekcja Naczelna anuluje zarządzenie swoje z dnia 6 grudnia 1935 r. m. spr. E. H. 1 — 6164/286.

Dyrektor Naczelny Lasów Państwowych.

Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych

Dyrekcja Naczelna Lasów Państwowych

Warszawa, dn. 2 maja 1936 r.

Znak sprawy: E. H. 1-6164/65.

Sprawa: Sprzedaż drewna na budowę szkól.

W związku z wydaniem zarządzenia z dn. 30 kwietnia rb. zn. E. H. 1 — 6164/65 w sprawie sprzedaży drewna na budowę publicznych szkół powszechnych z zastosowaniem 33% zniżki cen — Dyrekcja Naczelna Lasów Państwowych przewiduje wzmożone zapotrzebowanie drewna przez samorządy, przekraczające w niektórych wypadkach możliwości Dyrekcyj oraz przeznaczone na ten cel kwoty.

Dla zaopatrzenia w pierwszym rzędzie samorządów, posiadających rzeczywiście wysoce niedostateczną ilość budynków szkolnych, jako też dla stwierdzenia, czy zamierzona budowa szkoły opiera się na zatwierdzonych planach, a w związku z tem dla przeprowadzenia w tym kierunku selekcji w ulgowym wydatku drewna, winna Dyrekcja wymagać od samorządów dołączania do podań o ulgową sprzedaż drewna opinji odpowiedniego Kuratorjum Okręgu Szkolnego. W wymienionej opinji Kuratorjum zaświadczy, czy plany budowy projektowanej szkoły zostały zatwierdzone oraz wypowie się co do stopnia potrzeby i pilności budowy danej szkoły w stosunku do innych projektowanych w jego okręgu szkół.

Omawianych zaświadczeń nie należy żądać od samorządów, z któremi zostały już definitywnie zawarte tranzakcje na kupno-sprzedaż drewna do budowy szkól na zasadzie zarządzenia z dnia 6. XII. 1935 r. zn. E. H. 1 — 6164/286.

Dyrektor Naczelny Lasów Państwowych.

217.

Obwieszczenie Wojewody Pomorskiego

z dnia 12 lutego 1936 r.

o sprostowaniu orzeczenia Wojewody Pomorskiego z dnia 21 maja 1935 r. w sprawie podziału na obwody rybackie wód otwartych dorzecza rzeki Osy.

Na podstawie art. 81 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca

1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341) prostuje się orzeczenie Wojewody Pomorskiego z dnia 21 maja 1935 r. w sprawie podziału na obwody rybackie wód otwartych dorzecza rzeki Osy, prawobrzeżnego dopływu rzeki Wisły (Pom. Dz. Woj. Nr. 11, poz. 114), jak następuje: w punkcie 32 orzeczenia zamiast słów „w obrębie nadbrzeżnej gminy wiejskiej Radzyn, powiatu grudziądzkiego" ma być „w obrębie nadbrzeżnej gminy wiejskiej Książki, powiatu wąbrzeskiego", w ustępie ostatnim orzeczenia, w wierszu 9-tym skreśla się liczbę 32, zaś w wierszu 12-tym po liczbie 31 wstawia się słowa „i 32".

Nr. RR 47/8.

Za Wojewodę:
(—) Ceceniowski,
Naczelnik Wydziału Rolnictwa
i Reform Rolnych.

218.

Pozwolenie

z dnia 26 czerwca 1936 r.

na ustanowienie i używanie odznaki.

Na podstawie art. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 2 października 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 455) i § 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 534) udzielam Związkowi Zawodowych Elektromonterów Polskich w Gdyni pozwolenia na ustanowienie i używanie odznaki w formie trójkątnej metalowej gwiazdy z strzałkami elektrycznemi pośrodku oraz napisem na bokach tego trójkąta „Zw. Zawodowych Elektr. Monter. Gdynia 1936 r." na warunkach następujących:

1) Odznaka może być używana jedynie do noszenia w klapie marynarki przez członków czynnych i honorowych.
2) Za odznaki członkowskie Zarząd pobierać może od członków jednorazową opłatę tytułem zwrotu kosztów, nie więcej jednak niż 3,— złote.
3) Wydawanie odznak Związku osobom niebędącym jego członkami jest wzbronione.

Nr. Sp. BP 16/24.

Wojewoda:
(—) Kirtiklis.

219.

Pozwolenie

z dnia 26 czerwca 1936 r.

na ustanowienie i używanie odznaki.

Na podstawie art. 1 ust. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 2 października 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 455) i § 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 534) udzielam Pomorskiemu Towarzystwu Rolniczemu w Toruniu pozwolenia na ustanowienie i używanie odznaki w formie kółka srebrnego z kłosem i literami P. T. R. w pośrodku, na warunkach następujących:

1) odznaka może być używana:
   a) na szyldach, papierach i legitymacjach,
   b) jako odznaka członkowska do noszenia w klapie marynarki.
2) Za odznaki członkowskie Zarząd pobierać może od członków jednorazową opłatę tytułem zwrotu kosztów, nie więcej jednak niż 50 groszy.
3) Wydawanie odznaki stowarzyszenia osobom niebędącym jego członkami jest zakazane.

Nr. Sp BP. 16/32.

Wojewoda:
(—) Kirtiklis.

220.

Pozwolenie

z dnia 26 czerwca 1936 r.

na ustanowienie i używanie odznaki.

Na podstawie art. 1 ust. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 2 października 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 455) i § 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 534) udzielam Zarządowi Towarzystwa „Deutsche Bühne" w Grudziądzu zezwolenia na ustanowienie i używanie odznaki w formie tarczy obramowanej filarami i umieszczonemi na tarczy literami D. B. G., na warunkach następujących:

1) odznaka może być używana:
   a) jako godło Towarzystwa w jego papierach,

b) jako odznaka członkowska do noszenia w klapie marynarki.

2) Godło może być używane w papierach zgodnie z przepisami statutu Towarzystwa.

Odznaka przeznaczona do noszenia w klapie marynarki może być używana wyłącznie przez członków Towarzystwa.

3) Za odznaki członkowskie Zarząd Towarzystwa nie może pobierać żadnych opłat.

4) Wydawanie odznaki Towarzystwa osobom niebędącym jego członkami jest zakazane.

Wojewoda:
(—) Kirtiklis.

221.

Pozwolenie

z dnia 26 czerwca 1936 r.

na ustanowienie i używanie odznaki.

Uwzględniając częściowo podanie z dnia 14 grudnia 1935 r. udzielam na podstawie art. 1 ust. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 2 października 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 455) i § 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 534) Stowarzyszeniu „Landbund Weichselgau" w Tczewie pozwolenia na ustanowienie i używanie odznaki w formie owalnej metalowej plakiety, o rozmiarach 3×2 cm., z umieszczonym na niej wizerunkiem pługa oraz napisem „Landbund Weichselgau" na warunkach następujących:

1) odznaka może być używana jedynie jako odznaka członkowska do noszenia w klapie marynarki,
2) za odznaki członkowskie Zarząd pobierać może od członków jednorazową opłatę tytułem zwrotu kosztów, nie więcej jednak niż 60 groszy,
3) wydawanie odznak Związku osobom niebędącym jego członkami jest zakazane.

Jednocześnie na podstawie art. 1 ust. 1 § 2 wyżej cytowanych przepisów odmawiam wydania zezwolenia na ustanowienie i używanie mundurów (barw) przez „Landbund Weichselgau".

Decyzja niniejsza jako pozostawiona całkowicie swobodnemu uznaniu władzy nie wymaga uzasadnienia zgodnie z art. 75 pkt. 3 rozporządzenia o postępowaniu administracyjnem.

Od powyższej decyzji przysługuje prawo odwołania do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych za moim pośrednictwem w ciągu 14 dni, licząc od dnia następnego po dniu doręczenia niniejszej.

Nr. Sp BP. 16/28.

Wojewoda:
(—) Kirtiklis.

222.

**Rozporządzenie
Starosty powiatowego chełmińskiego**

z dnia 1 lipca 1936 r.

o ustaleniu taryfy maksymalnej opłat kominiarskich.

Na podstawie art. art. 43 i 131 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1937 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350), po wysłuchaniu opinji zarządów: miejskiego i gminnych oraz Izby Przemysłowo - Handlowej, zarządzam co następuje:

§ 1.

Maksymalne opłaty dla przemysłowców kominiarskich wynoszą:	W mieście Chełmnie zł	W pozostałych miejscowościach powiatu zł
1) Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego (kominowego) o przekroju do 27×27 cm budynku parterowego	0,07	0,09
każdej dalszej kondygnacji	0,03	0,05
2) Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego (kominowego) o przekroju ponad 27×27 cm. budynku parterowego	0,12	0,13
każdej dalszej kondygnacji	0,07	0,07
3) Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego (kominowego) jak w punkcie 1 lub 2, służącego celom przemysłowym, płaci się podwójną wysokość normalnych opłat		
4) Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego (kominowego) centralnego ogrzewania budynku parterowego	0,20	0,24
każdej dalszej kondygnacji	0,10	0,12
5) Za wyczyszczenie czynnego kanału lub rury pobocznej, dochodzących do wyżej wymienionych przewodów dymowych . . .	0,03	0,03
6) Za wypalenie przewodu dymowego — za każdą godzinę i każdego pracownika .	0,40	0,40

7) Za prace, których wykonanie jest konieczne przed godziną 7 rano lub po godzinie 17 (po południu), albo za prace, które będą wykonane w tym czasie na żądanie — płaci się podwójną wysokość normalnych opłat.

8) Za wydanie opinji lub za rewizję przewodów dymowych oraz kanałów i rur pobocznych tych przewodów przy odbiorze nowych lub przebudowanych budynków, bez lub z wystawieniem poświadczenia — płaci się podwójną wysokość normalnych opłat.

9) Za prace kominiarskie w niniejszem rozporządzeniu niewymienione reguluje się zapłatą w drodze wzajemnej umowy.

10) Za wszelkie roboty, wykonywane przez koncesjonowanych przemysłowców kominiarskich przy czyszczeniu kominów i przewodów dymowych w budynkach państwowych i samorządowych, służących do pomieszczenia władz i urzędów państwowych, cywilnych i wojskowych, jak też w budynkach administrowanych przez władze wojskowe i Fundusz Kwaterunku Wojskowego, o ile roboty te opłacane są przez Skarb Państwa, ustala się opłaty w wysokości 75 proc. opłat wymienionych wyżej.

Powyższe nie dotyczy robót wykonywanych przy czyszczeniu kominów i przewodów dymowych w budynkach państwowych i samorządowych, służących dla celów mieszkalnych, w tych wszystkich wypadkach, w których roboty te nie są opłacane przez Skarb Państwa.

§ 2.

Pod określeniem „wyczyszczenie" rozumie się dokładne wyczyszczenie przewodu dymowego, kanałów i rur pobocznych, oraz wybranie i usunięcie sadzy.

Za służące celom przemysłowym uważa się przewody dymowe specjalnych palenisk zakładów przemysłowych, n. p. piekarń, masarń, kuźni itp. oraz zakładów, posiadających większe paleniska, n. p. hoteli, kawiarń, restauracyj, pensjonatów itp.

Przy obliczaniu opłat kominiarskich, wymienionych w § 1 poddasze liczy się jako kondygnację, gdy w nim znajduje się palenisko lub gdy od podłogi poddasza wysokość przewodu dymowego przekracza 3 metry; piwnice liczy się jak kondygnacje, gdy przewody dymowe tam sięgają.

Opłaty za czynności kominiarskie, objęte niniejszem rozporządzeniem, wolno żądać tylko od właściciela domu lub jego zastępcy.

Na żądanie właściciela nieruchomości lub jego zastępcy winien przemysłowiec kominiarski przedstawić przynajmniej raz w roku rachunek szczegółowy, z wyliczeniem: rodzaju pracy, ilości wyczyszczonych przewodów dymowych i ewentualnych kanałów lub rur pobocznych, wysokości przewodów dymowych w rozumieniu niniejszego rozporządzenia (według kondygnacyj), oraz ceny jednostkowej i ogólnej.

§ 3.

Winni naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia będą karani w drodze administracyjnej na podstawie art. 126 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350).

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Starosty powiatowego chełmińskiego z dnia 14 marca 1936 o ustaleniu taryfy maksymalnej opłat kominiarskich (Pom. Dz. Woj. Nr. 8, poz. 102).

Starosta Powiatowy.
w z. (—) Mgr. Formanowicz,
Wicestarosta.

223.

Rozporządzenie
Starosty morskiego

z dnia 1 lipca 1936 r.

o ustaleniu taryfy maksymalnej opłat kominiarskich.

Na podstawie art. art. 43 i 131 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1937 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40. poz. 350), po wysłuchaniu opinji zarządów: miejskiego i gminnych oraz Izby Przemysłowo - Handlowej, zarządzam co następuje:

§ 1.

Maksymalne opłaty dla przemysłowców kominiarskich wynoszą:	W miastach: Wejherowo i Puck zł	W pozostałych miejscowościach powiatu zł
1) Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego (kominowego) o przekroju do 27×27 cm budynku parterowego	0,08	0,09
każdej dalszej kondygnacji	0,04	0,06
2) Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego (kominowego) o przekroju ponad 27×27 cm. budynku parterowego	0,12	0,12
każdej dalszej kondygnacji	0,07	0,08
3) Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego (kominowego) jak w punkcie 1 lub 2, służącego celom przemysłowym, płaci się podwójną wysokość normalnych opłat		
4) Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego (kominowego) centralnego ogrzewania budynku parterowego	0,20	0,22
każdej dalszej kondygnacji	0,10	0,11
5) Za wyczyszczenie czynnego kanału lub rury pobocznej, dochodzących do wyżej wymienionych przewodów dymowych . . .	0,05	0,07
6) Za wypalenie przewodu dymowego — za każdą godzinę i każdego pracownika .	0,50	0,50

7) Za prace, których wykonanie jest konieczne przed godziną 7 rano lub po godzinie 17 (po południu), albo za prace, które będą wykonane w tym czasie na żądanie, — płaci się podwójną wysokość normalnych opłat.

8) Za wydanie opinji lub za rewizję przewodów dymowych oraz kanałów i rur pobocznych tych przewodów przy odbiorze nowych lub przebudowanych budynków, bez lub z wystawieniem poświadczenia — płaci się podwójną wysokość normalnych opłat.

9) Za prace kominiarskie w niniejszem rozporządzeniu niewymienione reguluje się zapłatą w drodze wzajemnej umowy.

§ 2.

Pod określeniem „wyczyszczenie" rozumie się dokładne wyczyszczenie przewodu dymowego, kanałów i rur pobocznych, oraz wybranie i usunięcie sadzy.

Za służące celom przemysłowym uważa się przewody dymowe specjalnych palenisk zakładów przemysłowych, n. p. piekarń, masarń, kuźni itp. oraz zakładów, posiadających większe paleniska, n. p. hoteli, kawiarń, restauracyj, pensjonatów itp.

Przy obliczaniu opłat kominiarskich, wymienionych w § 1 poddasze liczy się jako kondygnację, gdy w nim znajduje się palenisko lub gdy od podłogi poddasza wysokość przewodu dymowego przekracza 3 metry; piwnice liczy się jak kondygnację, gdy przewody dymowe tam sięgają.

Opłaty za czynności kominiarskie, objęte niniejszem rozporządzeniem, wolno żądać tylko od właściciela domu lub jego zastępcy.

Na żądanie właściciela nieruchomości lub jego zastępcy winien przemysłowiec kominiarski przedstawić przynajmniej raz w roku rachunek szczegółowy, z wyliczeniem: rodzaju pracy, ilości wyczyszczonych przewodów dymowych i ewentualnych kanałów lub rur pobocznych, wysokości przewodów dymowych w rozumieniu niniejszego rozporządzenia (według kondygnacyj), oraz ceny jednostkowej i ogólnej.

Opłaty kominiarskie za wszelkie roboty wykonane przez koncesjonowanych przemysłowców kominiarskich przy czyszczeniu kominów i przewodów dymowych w budynkach państwowych i samorządowych, służących do pomieszczenia władz i urzędów państwowych (cywilnych i wojskowych), jak też w budynkach administrowanych przez władze wojskowe i Fundusz Kwaterunku Wojskowego, o ile roboty te są opłacane przez Skarb Państwa, ustala się w wysokości 75 proc. opłat wyżej wymienionych.

§ 3.

Winni naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia będą karani w drodze administracyjnej na podstawie art. 126 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350).

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Starosty morskiego z dnia 5 mar-

ca 1936 r. o ustaleniu taryfy maksymalnej opłat kominiarskich (Pom. Dz. Woj. Nr. 8, poz 99).

Starosta Morski:
(—) Potocki.

224.

Rozporządzenie
Starosty powiatowego świeckiego

z dnia 30 czerwca 1936 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Starosty powiatowego świeckiego z dnia 25 marca 1936 r. o ustaleniu taryfy maksymalnej opłat kominiarskich.

Na podstawie art. 43 i 131 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350) zarządzam co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie Starosty powiatowego świeckiego z dnia 25 marca 1936 r. o ustaleniu taryfy maksymalnej opłat kominiarskich (Pom. Dz. Woj. Nr. 8, poz. 111) ulega następującym zmianom: w § 1 po punkcie 9 wstawia się punkt 10 o brzmieniu następującem:

10. Za wszelkie roboty wykonywane przez koncesjonowanych przemysłowców kominiarskich przy czyszczeniu kominów i przewodów dymowych w budynkach państwowych i samorządowych, służących do pomieszczenia władz i urzędów państwowych, cywilnych i wojskowych, jak też w budynkach administrowanych przez władze wojskowe i Fundusz Kwaterunku Wojskowego, o ile roboty te są opłacane przez Skarb Państwa, ustala się opłaty w wysokości 75% opłat wymienionych wyżej.

Powyższe nie dotyczy robót wykonywanych przy czyszczeniu kominów i przewodów dymowych w budynkach państwowych i samorządowych, służących dla celów mieszkalnych, w tych wszystkich wypadkach, w których roboty te są opłacane przez Skarb Państwa.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1936 r.

Starosta powiatowy:
p. o.
(—) Mgr. Cwinarowicz.

225.

Rozporządzenie
Starosty powiatowego lubawskiego

z dnia 26 czerwca 1936 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Starosty powiatowego lubawskiego z dnia 2 marca 1936 r. o ustaleniu taryfy maksymalnej opłat kominiarskich.

Na podstawie art. art. 43 i 131 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie Starosty powiatowego lubawskiego z dnia 2 marca1936 r. o ustaleniu taryfy maksymalnej opłat kominiarskich (Pom. Dz. Woj. Nr. 8, poz. 107) ulega następującym zmianom:

W § 1 po punkcie 9 wstawia się punkt 10 w brzmieniu następującem:

10) Za wszelkie roboty, wykonywane przez koncesjonowanych przemysłowców kominiarskich przy czyszczeniu kominów i przewodów dymowych w budynkach państwowych i samorządowych, służących do pomieszczenia władz i urzędów państwowych, cywilnych i wojskowych, jak też w budynkach administrowanych przez władze wojskowe i Fundusz Kwaterunku Wojskowego, o ile roboty te są opłacone przez Skarb Państwa, ustala się opłaty kominiarskie w wysokości 75 proc. opłat wymienionych wyżej.

Powyższe nie dotyczy robót wykonywanych przy czyszczeniu kominów i przewodów dymowych w budynkach państwowych i samorządowych, służących dla celów mieszkalnych, v tych wszystkich wypadkach, gdy roboty te nie są opłacane przez Skarb Państwa.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze w chodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1936 r.

Starosta powiatowy:
(—) Dr. W. Tomczyński.

226.

Rozporządzenie Starosty powiatowego działdowskiego

z dnia 1 lipca 1936 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Starosty powiatowego działdowskiego z dnia 27 marca 1936 r. o ustaleniu taryfy maksymalnej opłat kominiarskich.

Na podstawie art. 43 i 131 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 marca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350) zarządzam co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie Starosty powiatowego działdowskiego z dnia 27 marca 1936 r. o ustaleniu taryfy maksymalnej opłat kominiarskich (Pom. Dz. Woj. Nr. 8 poz. 109) ulega następującym zmianom:

W § 1 po po punkcie 9 wstawia się punkt 10 w brzmieniu następującem:

10) Za wszelkie prace, wykonywane przez koncesjonowanych przemysłowców kominiarskich przy czyszczeniu kominów i przewodów dymowych w budynkach państwowych i samorządowych, służących do pomieszczenia władz i urzedów państwowych, cywilnych i wojskowych, jak też w budynkach administrowanych przez władze wojskowe i Fundusz Kwaterunku Wojskowego, o ile prace te są opłacone przez Skarb Państwa, ustala się opłaty w wysokości 75% opłat wyżej wymienionych.

Powyższe nie datyczy prac wykonywanych przy czyszczeniu kominów i przewodów dymowych w budynkach państwowych i samorządowych, służących dla celów mieszkalnych, w tych wszystkich wypadkach, w których prace te nie są opłacane przez Skarb Państwa.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1936 r.

Starosta powiatowy:
w z. (—) Kleeberg,
Wicestarosta.

227.

Rozporządzenie Starosty powiatowego toruńskiego

z dnia 2 lipca 1936 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Starosty powiatowego toruńskiego z dnia 14 marca 1936 r. o ustaleniu taryfy maksymalnej opłat kominiarskich.

Na podstawie art. art. 43 i 131 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350) zarządzam co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie Starosty powiatowego toruńskiego z dnia 14 marca 1936 r. o ustaleniu taryfy maksymalnej opłat kominiarskich (Pom. Dz. Woj. Nr. 8, poz. 104) ulega następującym zmianom:

W § 1 po punkcie 9 wstawia się punkt 10 w brzmieniu następującem:

10) Za roboty, wykonywane przez koncesjonowanych przemysłowców kominiarskich przy czyszczeniu kominów i przewodów dymowych w budynkach państwowych i samorządowych, służących do pomieszczenia władz i urzędów państwowych, cywilnych i wojskowych, jak też w budynkach administrowanych przez władze wojskowe i Fundusz Kwaterunku Wojskowego, o ile roboty te są opłacane przez Skarb Państwa — opłaty kominiarskie wynosza 75% wyżej ustalonych stawek (punkty 1—8).

Powyższe nie dotyczy prac, wykonywanych przy czyszczeniu kominów i przewodów dymowych w budynkach państwowych i samorządowych, służących dla celów mieszkalnych, w tych wszystkich wypadkach, w których prace te nie są opłacane przez Skarb Państwo.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1936 r.

Starosta powiatowy:
w z. (—) Mgr. A. Kowalski,
Wicestarosta.

228.

**Rozporządzenie
Starosty powiatowego wąbrzeskiego**

z dnia 5 lipca 1936 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Starosty powiatowego wąbrzeskiego z dnia 24 marca 1936 r. o ustaleniu taryfy maksymalnej opłat kominiarskich.

Na podstawie art. art. 43 i 131 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie Starosty powiatowego wąbrzeskiego z dnia 24 marca 1936 r. o ustaleniu taryfy maksymalnej opłat kominiarskich (Pom. Dz. Woj. Nr. 8, poz. 106) ulega następującym zmianom:

W § 1 po punkcie 9 wstawia się punkt 10 o brzmieniu następującem:

10) Za wszelkie roboty, wykonywane przez koncesjonowanych przemysłowców kominiarskich przy czyszczeniu kominów i przewodów dymowych w budynkach państwowych i samorządowych, służących do pomieszczenia władz i urzędów państwowych, cywilnych i wojskowych, jak też w budynkach administrowanych przez władze wojskowe i Fundusz Kwaterunku Wojskowego, o ile roboty te są opłacane przez Skarb Państwa, ustala się opłaty w wysokości 75 procent opłat wymienionych wyżej.

Powyższe nie dotyczy robót, wykonywanych przy czyszczeniu kominów i przewodów dymowych w budynkach państwowych i samorządowych, służących dla celów mieszkalnych, w tych wszystkich wypadkach, w których roboty te nie są opłacane przez Skarb Państwa.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1936 r.

Starosta powiatowy:
(—) Kalkstein.

229.

**Ogłoszenie
Starosty powiatowego brodnickiego**

z dnia 24 czerwca 1936 r.

o doręczeniu decyzji.

Na podstawie art. 24 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36 poz. 341) zawiadamiam, że w Starostwie powiatowem brodnickiem jest do odebrania decyzja Nr. AAO6/3 z dnia 13 lutego 1935 r. Wojewody Pomorskiego w Toruniu, adresowana na imię Herberta Emila Giesego, zamieszkałego w Glauden powiat Osterode, w sprawie pozbawienia go obywatelstwa polskiego.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu drugiego ogłoszenia.

Starosta powiatowy:
w z. (—) O. Rubczak,
Wicestarosta

230.

**Ogłoszenie
Przewodniczącego Wydziału powiatowego działdowskiego**

z dnia 27 czerwca 1936 r.

w sprawie opłat za leczenie i utrzymanie chorych w szpitalu powiatowym w Działdowie.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 648) ogłaszam poniższą taryfę opłat za leczenie i utrzymanie chorych w szpitalu powiatowym w Działdowie, zatwierdzaną dekretem Wojewody Pomorskiego z dnia 9 maja 1936 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:
w z. (—) Kleeberg,
Wicestarosta

Taryfa opłat dziennych

za leczenie i utrzymanie chorych w Szpitalu Powiatowym w Działdowie z dniem 1 kwietnia 1936 r.

I. Choroby wewnętrzne:

1. Na klasie I — 8,— zł
2. Na klasie II — 7,— zł
3. Na klasie III — 4,50 zł
4. Ubodzy gminni na kl. III — 3,50 zł

II. Choroby chirurgiczne:

Taryfa podana w pkcie 1, 2 i 3 rozdziału I powiększa się o 20%.

III. Choroby zakaźne, podlegające przymusowemu leczeniu:

1. Na klasie I — 8,— zł
2. Na klasie II — 7,— zł
3. Na klasie III — 3,50 zł

IV. Opłaty za zabiegi fizykoterapeutyczne: (wyłącznie od chorych ambulatoryjnych)

1. Prześwietlenie roentgenowskie zwykłe 3 zł.
2. Prześwietlenie jamy brzusznej 12.— zł.
3. Zdjęcie roentgenowskie format 30×40 20 zł.
4. Zdjęcie roentgenowskie format 18×24 14.— zł.
5. Zdjęcie roentgenowskie format 13×18 10 zł.
6. naświetlanie lampą kwarcową 1.50 zł.
7. kąpiele elektryczne żarówkami 1.50 zł.

Opłata dzienna w II i III klasie obejmuje wynagrodzenie za całkowite utrzymanie, pielęgnację chorego, materjał opatrunkowy, lekarstwa i za korzystanie z wszelkich nowoczesnych urządzeń istniejących w szpitalu, oraz za wszelkie zabiegi chirurgiczne.

Opłata za leczenie pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwach leśnych i rolnych, oraz opłatę za leczenie rodzin tych pracowników pobiera się 75% normalnej opłaty na najniższej klasie.

Działdowo, dnia 31 marca 1936 r.

Rada powiatowa
powiatu działdowskiego.

231.

Ogłoszenie
Zarządu Gminnego w Skarszewach

z dnia 17 czerwca 1936 r.

o unieważnieniu dowodu osobistego.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72 poz. 648) ogłaszam: Unieważniam zagubiony dowód osobisty Nr. 67 wystawiony przez Sołectwo Kamierowo dnia 8 października 1929 r. na nazwisko Marjana Jaszczerskiego, urodzonego dnia 17 grudnia 1896 r. w Linówku.

Wójt:
(—) Wiecki.

232.

OGŁOSZENIA SĄDOWE.

1. Przetarg przymusowy. Nieruchomość położona w Małych Chełmach pow. Chojnice i w chwili uczynienia wpisu o przetargu zapisana w księdze gruntowej Małe Chełmy tom IV karta 83, na imię Łucji Januszewskiej ur. Trzebiatowskiej w Antoniewie zostanie w drodze egzekucji dnia 28 sierpnia 1936 r. o godz. 10 przed południem w Brusach w lokalu Willera, wystawiona na przetarg przed niżej oznaczonym Sądem.

Nieruchomość Małe Chełmy karta 83 jest zabudowane gospodarstwo, dobra rentowa — obszaru 58,4318 hektarów z czystym dochodem gruntowym 51,78 talarów i 120 MK wartością użytkową budynków.

Numer matrykuły 80.

Księga podatku budynkowego nr. 47.

Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 9 grudnia 1931 r.

Niniejszem wzywa się wszystkich, których prawa w chwili zapisania wzmianki o przetargu nie były w księdze gruntowej uwidocznione, aby się z niemi zgłosili najpóźniej w dniu przetargu przed wezwaniem do wnoszenia ofert i prawa te uprawdopodobnili, gdyby wierzyciel im przeczył. W razie niezastosowania się do powyższego wezwania, prawa te przy oznaczeniu najniższej oferty nie zostaną wcale uwzględnione, a przy rozdziale ceny kupna dopiero po roszczeniu wierzyciela i innych prawach.

Zaleca się dwa tygodnie przed terminem podać na piśmie albo do protokółu sekretarza sądowego dokładne obliczenie swych roszczeń w kapitale, odsetkach, kosztach wypowiedzenia i kosztach sądowego dochodzenia swych praw, oraz oznaczyć pierwszeństwo, którego się żąda.

Tych, którym służy prawo sprzeciwienia się przetargowi, wzywa się, aby przed udzieleniem przybicia targu postarali się o umorzenie lub zawieszenie postępowania, gdyż inaczej prawo ich odnosić się będzie zamiast

do nieruchomości, tylko do uzyskanej ceny kupna.

II K 50/31

Chojnice, dnia 8 czerwca 1936 r.

Sąd Grodzki.

2. W sprawie upadłościowej firmy Franciszek Milewczyk, skład towarów krótkich w Kartuzach wyznacza się termin końcowy celem odebrania od zarządcy konkursowego rachunku końcowego, celem podnoszenia zarzutów przeciw końcowemu spisowi wierzytelności, celem powzięcia uchwały co do części majątku niespieniężonych oraz wysłuchania zgromadzenia co do ustalenia wynagrodzenia członków wydziału wierzycieli na 7 września 1936 r. o godzinie 10, pokój Nr. 15.

6 E 87/33.

Kartuzy, dnia 1 lipca 1936 r.

Sąd Grodzki.

3. W postępowaniu upadłościowem Centralnej Kasy Rzemieślniczej na Pomorze, Spółdz. z ogr. odp. w Toruniu zawisłem przed Sądem Grodzkim w Toruniu pod V. N. 35/32 nastąpi częściowy podział między wierzyciel upadłości.

Stan masy rozporządzalnej do podziału po dzień 6 lipca 1936 wynosi 13.813,36 złotych.

Przy podziale uwzględnia się uznane należności według wykazu wyłożonego do wglądu w sekretarjacie Sądu Grodzkiego w Toruniu oddział V, pokój 44.

Toruń, dnia 9 lipca 1936 r.

Zarządca masy upadłościowej:
Grafenfels.

4. W tutejszem rejestrze małżeńskich praw majątkowych pod Nr. 1458 wpisano co następuje: Rolnik Antoni Matyjasik i tegoż żona Marta Matyjasik z d. Lichnerowicz w Malankowie postanowili umową notarjalną z dnia 4 czerwca 1936 r. na czas trwania małżeństwa ogólną wspólność majątkową małżeńską według przepisów kodeksu cywilnego.

Chełmno, dnia 26 czerwca 1936 r.

Sąd Grodzki.

5. W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano na stronie 940, że Walter Steyer ,rolnik zamieszkały w Skurpiu, i jego żona Joanna z domu Dembska umówili kontraktem z dnia 27 maja 1936 r. ogólną małżeńską wspólność majątkową.

Działdowo, dnia 22 czerwca 1936 r.

Sąd Grodzki.

6. W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych pod numerem 571 dnia 20 czerwca 1936 wpisano, iż technik Stanisław Dobilis i żona jego Klara-Emma z domu Nickel, oboje z Gdyni, umową notarjalną z dnia 14 maja 1936, ustanowili zupełny rozdział majątkowy z wykluczeniem mężowskiego prawa zarządu i użytkowania.

Sąd Grodzki w Gdyni.

7. Do rejestru małżeńskich praw majątkowych wpisano ,że małżonkowie Pyszka Jan, rolnik w Jeleńczu i Jadwiga urodzona Kallas, kontraktem z dnia 9 czerwca 1936 zawarli ogólną wspólność majątkową.

Tuchola, dnia 19 czerwca 1936 r.

Sąd Grodzki.

8. Przetarg przymusowy. Nieruchomość położona w Plemiętach, powiat Grudziądz i w chwili uczynienia wpisu o przetargu zapisana w księdze gruntowej Dobra Plemięta tom V. k. 4. o powierzchni 146.98,18 ha, 1045,60 talarów czystego dochodu gruntowego oraz 981 marek wartości użytkowej na imię Józefa Paszotty i tegoż żony Antoniny ur. Laska żyjących wspólności majątkowej zostanie w drodze przymusowego wykonania dnia 28 września 1936 r .o godz. 10 przed południem wystawioną na przetarg przed niżej oznaczonym Sądem, pokój Nr. 3.

Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 24 stycznia 1931 r.

Niniejszem wzywa się wszystkich, których prawa w chwili zapisania wzmianki o przetargu nie były w księdze gruntowej uwidocznione, aby się z niemi zgłosili najpóźniej w dniu przetargu przed wezwaniem do wnoszenia ofert i prawa te uprawdopodobnili, gdyby wierzyciel im przeczył. W razie niezastosowania sie do powyższego wezwania, prawa te przy oznaczeniu najniższej oferty nie zostaną wcale uwzględnione, a przy rozdziale ceny kupna dopiero po roszczeniu wierzyciela i innych prawach.

Zaleca się dwa tygodnie przed terminem podać na piśmie albo do protokółu sekretarza sądowego dokładne obliczenie swych roszczeń w kapitale, odsetkach, kosztach wypowiedzenia i kosztach sądowego dochodzenia swych praw, oraz oznaczyć pierwszeństwo, którego się żąda.

Tych, którym służy prawo sprzeciwienia się przetargowi, wzywa się, aby przed udzieleniem przybicia targu postarali się o umorzenie lub zawieszenie postępowania, gdyż inaczej prawo ich odnosić się będzie zamiast do nieruchomości, tylko do uzyskanej ceny kupna.

3 K 46/30.

Grudziądz, dnia 6 czerwca 1936 r.

Sąd Grodzki.

9. W sprawie postępowania upadłościowego nad majątkiem firmy Hipolit Kotliński w Grudziądzu wyznacza się termin końcowy na dzień 9 września 1936 r. godzina 10 przed Sądem Grodzkim w Grudziądzu, pokój Nr. 19.

3 N 17/24.

Grudziądz, dnia 8 czerwca 1936 r.

Sąd Grodzki.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

OGŁOSZENIE
Miejskiej Komunalnej Kasy Oszczędności w Tucholi

Uchwałą Rady Miejskiej miasta Tucholi z dnia 29 kwietnia 1935 zatwierdzonej dekretem Ministra Skarbu Nr. D. II 12626/4/36 z dnia 22 czerwca 1936 r. została otwarta likwidacja Miejskiej Komunalnej Kasy Oszczędności w Tucholi.

W związku z powyższem wzywa się wszystkich wierzycieli Kasy do zgłoszenia ich wierzytelności likwidatorom Kasy najpóźniej w ciągu sześciu miesięcy od daty trzeciego i ostatniego ogłoszenia.

Tuchola, dnia 1 lipca 1936 r.

Likwidatorzy Kasy:
(—) Stanisław Saganowski.
(—) Dr. Maksymiljan Prais.

Ogłoszenia o zaginięciu dokumentów.

1. Erich Kotke, zamieszkały w Wielowiczu, powiatu sępoleńskiego, zgłasza zagubienie: 1 dowodu tożsamości motocykla Serja A Nr. 25900, 2) dowodu rejestracyjnego motocykla wydanego przez Urząd Wojewódzki Pomorski, 3) dowodu osobistego Nr. 3 wystawionego dnia 14 czerwca 1929 r. przez Sołectwo w Wielowiczku, 4) pozwolenia na broń wydanego przez Starostwo powiatowe sępoleńskie.

2. Zarząd Gminny w Chojnicach zgłasza zagubienie dowodu tożsamości konia Serja A Nr. 719852 wydanego na nazwisko Tomasza Lemańczyka.

3. Marceli Liss z Swarożyna, powiatu tczewskiego zagubił dowody tożsamości koni wystawione przez R. I. K. w Starogardzie Serja D Nr. 221694 na imię Bolesława Stolca z Gniewu i Serja D Nr. 272404 na imię Józefa Jendernalika z Gniewu.

4. Franciszek Kowalski, zamieszkały w Cieciorce, powiatu starogardzkiego, zgłasza zagubienie dowodu osobistego wydanego przez Sołectwo w Płocicznie oraz licencję Nr. rej. 15 na handel okrężny wydanej przez Starostwo powiatowe starogardzkie.

5. Adam Lewandowski, zgłasza zagubienie prawa jazdy samochodem Nr. 702 wydanego przez Urząd Wojewódzki Pomorski.

6. Teodor Szuprytowski, zamieszkały w Papowie Biskupiem, powiatu chełmińskiego, zgłasza zagubienie książeczki wojskowej wydanej przez P. K. U. Toruń.

7. Franciszek Szauer, zamieszkały w Szczepankowie, powiatu lubawskiego, zgłasza zagubienie zaświadczenia wojskowego, wydanego przez P. K. U. Grudziądz.

8. Dr. Wrembel z Torunia, zgłasza zagubienie pozwolenia na broń Nr. 367 Serja A 65 242 wydanego przez Starostwo powiatowe toruńskie z ważnością do dnia 1 października 1936 r. na okaziciela dla majątku Lubicz.

Adres redakcji i administr. „Pom. Dziennika Wojewódzkiego": Urząd Wojewódzki Pomorski, Toruń, telefon Redakcji 14-95, Administracji 10-68. — Prenumerata: za rok 18,— zł, za kwartał 5,— Cena niniejszego numeru 1,— zł. Cena ogłoszeń: wiersz jednołamowy 60 groszy. — Prenumeratę należy zamawiać bezpośrednio tylko w Administracji. Wszelkie należności winny być wpłacane na konto czekowe P. K. O. Nr. 211961.

Drukarnia J. K. Kuszel, Zrzeszenie Pracowników Pom. Druk. Roln.— Toruń,